

Nog steeds op visite in het nieuwe huis

door Anja Sparidaans

Architect: Van den Hout & Kolen Architecten

Project: 105 woningen

Plaats: Waalwijk

Opgeleverd: vanaf 2005

Bijzonderheden: gemêleerde wijk op de plaats van voormalige volksbuurt

De sloop en nieuwbouw van de rode en witte wijk in Waalwijk is niet zonder slag of stoot gegaan. De bewoners hadden het naar hun zin in deze wat verpauperde volksbuurt, maar de gemeente wilde er een gemêleerde wijk van maken waarin verschillende bevolkingsgroepen zouden samenleven. Bovendien voldeden de woningen uit de jaren vijftig niet meer aan de huidige normen. Dus gingen in totaal 125 huizen plat.

In eerste instantie tegen de wil van de bewoners, die het erg vonden dat hun huis werd gesloopt. „De woningen waren pas gerenoveerd. Voor ons waren het paradijsjes”, stelt mevrouw Van Hedel (81). Ze is als laatste bewoner uit haar oude huis betrokken, nadat de slopershamer de omgeving waar ze veertig jaar lang woonde al met de grond gelijk had gemaakt. „In mijn dromen hoor ik soms weer die krakende geluiden. Ik kan me weer kwaad maken als ik eraan terugdenk.”

Plan

Ook Van den Hout & Kolen architecten, het Tilburgse bureau dat de nieuwe wijk heeft ontworpen, kreeg in eerste instantie te maken met verontwaardigde buurtbewoners. Na veel praten met de bewonerscommissie, de gemeente en opdrachtgever Casade Woondiensten kwam het bureau met een plan waarin iedereen zich kon vinden.

„Zo'n project is een uitdaging voor een architect. Je moet uitleggen dat het anders wordt, maar dat mensen er in woont, niet wel op vooruit gaan”, stelt

architect Frans van den Hout. „Ons plan sprak de bewoners aan vanwege de transparante opbouw van de wijk. Daardoor oogt deze ruimer. Ook de hoeveelheid groen en de parkeervoorzieningen vielen in de smaak.” Wel moesten de bewoners wennen aan de moderne architectuur, met name aan de platte daken. „Als een kind een huis tekent, heeft het altijd een puntdak, zei een bewoner. Als je uitlegt dat een puntdak veel ruimteverlies met zich meebrengt, wordt het platte dak al meer gewaardeerd.”

Om een gemengde samenstelling van de wijk te garanderen, moesten er verschillende woningtypen komen voor starters, senioren, gezinnen en voor mindervaliden. De architecten kozen ervoor om deze doelgroepen verspreid in de wijk te plaatsen, waardoor ze afzonderlijk minder herkenbaar zijn. Inmiddels is de nieuwe wijk bijna opgeleverd. Gekozen is voor moderne architectuur; kubistische vormen in combinatie met heldere kleuren die refereren aan het wit en rood van de gesloopte wijk. Het materiaalge-

bruik is ingetogen, baksteen in combinatie met staal en hardhout. Bijzonder is dat de wijk duidelijk een architectonische eenheid vormt, maar van eenheidsworst is geen sprake. Er zijn zeven woontypes. „Sommige woningen zijn introvert vormgegeven en hebben een besloten patio aan de voorkant. Andere woningen zijn juist open aan de voorzijde. Weer een ander type is traditioneel op de tuin georiënteerd. Deze huizen hebben een begane grond met een glazen pui waardoor licht en zon opti-

maal de woning binnenkomen”, zegt Arno Kolen van het architectenbureau.

Straatnamen

Niet alleen de huizen, maar ook de straatnamen zijn aangepast. Zo heet de Generaal Botthstraat, waar mevrouw Van Hedel woonde, nu de Nelson Mandelastraat. Het oude straatnaambord hangt als een reliëf in haar hal. Ze is overigens een van de weinige buurtbewoners die is teruggekeerd naar de oude wijk; slechts 4 van de 86 gezinnen wonen er

weer. „Er is niets over van mijn oude wijk. Ik ken hier niemand meer”, stelt ze. Toch is ze wel tevreden met haar ruime seniorenwoning die van alle gemakken is voorzien. „Ik voel me nog steeds op visite. Het fijnste is dat alles hier gelijkvloers is, waardoor ik langer op mezelf kan blijven wonen.” Toon Damen (72) bewoont een huis aan een van de erven. Ook hij is enthousiast over zijn woning. „Het zijn mooie ruime huizen en de buurt is goed van opzet.”

• De Generaal Joubertstraat (1).
Appartementen Tweede Zeine (2).
De Steve Bikostraat (3).
De Paul Krugerstraat (4).
Foto's Jan verhooff

Met de oudere bewoners, ongeveer de helft van de wijk, is door de architecten dan ook bewust rekening gehouden. „De meeste seniorenwoningen liggen wat rustiger in een kleine straat of aan een besloten erf, terwijl de gezinswoningen aan doorgaande straten en aan pleinen liggen”, aldus Arno Kolen.

